

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

Η Αννούλα του Sydney

ΟΆλκης εντυπωσιασμένος από το νέο του, πολυτελές, υπνοδωμάτιο, στο αρχοντικό του Στέλιο Ραγή, έφερε ταυτόχρονα στην σκέψη και την Ισμήνη, που βρισκόταν στο δικό της μαζί με την Ιταλίδα οικονόμο Μαργαρίτα.

«Ποια να είναι άραγε η αντίδραση της Ισμήνης» σκέφθηκε.

Η Ισμήνη φυσικά και εντυπωσιάστηκε με το καινούργιο της δωμάτιο. Πρώτη φορά στην ζωή θα έμενε σε τέτοια κρεβατοκάμαρα. Όμως...

Βλέποντας όλη αυτή την πολυτέλεια έριξε μια φοβισμένη ματιά στην παλιά βαλίτσα της.

Μια σαραβαλιασμένη βαλίτσα, τυλιγμένη σε χοντρό σχοινί, έκρυψε μέσα τα ελάχιστα φτωχικά της ρούχα.

Αυτά είχε, αυτά έφερε μαζί της από την Ελλάδα στην Αυστραλία.

Θα ερχόταν ο συγγενής της Κυριακούλας να τους φιλοξενήσει στο φτωχικό του, και όλα θα ήταν φυσικά. Σκεπτόταν πάντως ότι, όταν θα έπιανε δουλειά, θα φύλαγε και κάτι χρήματα να αγοράσει κανένα φόρεμα της προκοπής.

Αυτά που είχε ήταν όχι μόνο παλιά αλλά ξεπερασμένης μόδας.

Αλλά στην Αθήνα δεν πήγαινε και κάπου που χρειαζόταν κάτι καλύτερο. Περνούσε και με τα παλιά. Εξάλλου δεν περίσσευαν και χρήματα για πολυτέλειες και λουσά.

Αυτή ήταν η ζωή της. Δεν την ενδιέφερε αν το φουστάνι ήταν παλιό. Φτάνει να ήταν καθαρό και σιδερωμένο καλά.

Τώρα όμως τι γίνεται;

Δεν τολμούσε να ανοίξει την βαλίτσα και να βγάλει καθαρά ρούχα να ντυθεί. Ήξερε τι θα έβρισκε μέσα.

Ένιωσε μια παράξενη ντροπή.

Τι θα σκεπτόταν ο ξένος άνθρωπος, ο Στέλιος Ραγής, αν την αντίκρυζε με εκείνο το μοναδικό, παλιό, «γκρενά» φουστάνι που υποτίθεται ήταν και το καλό της; Έμενε να κοιτά την βαλίτσα αναποφάσιστη.

Στο μεταξύ η Μαργαρίτα που δεν σταμάτησε να μιλά της Ισμήνης Ιταλικά, βέβαιη ότι θα την καταλάβαινε καλύτερα, αφού δεν ήξερε Αγγλικά, είχε ετοιμάσει ήδη το μπάνιο, γέμισε την μπανιέρα με χλιαρό νερό και όλα όσα θα χρειαζόταν η σινιόρα Ισμήνη.

Βγαίνοντας η Μαργαρίτα από το

μπάνιο είδε την Ισμήνη να στέκει με ύφος θλιμμένο και να κοιτά την παλιά ξεχαρβαλωμένη βαλίτσα.

Σαν γυναίκα η Μαργαρίτα κατάλαβε.

Και εκείνη όταν πριν 25 χρόνια ερχόταν από την Νάπολη της Ιταλίας, μια τέτοια βαλίτσα κρατούσε. Όμως για την Μαργαρίτα τα πράγματα ήταν πιο εύκολα.

Την παρέλαβαν οι φτωχοί συγγενείς της μπέρας της και την φιλοξένησαν σε ένα παλιόσπιτο που νοίκιαζαν κάμπαρες. Η Μαργαρίτα τα πρώτα χρόνια κοιμόταν μαζί με την θεία της και μια μικρή εξαδέλφη της, σε ένα διπλό παλιό κρεβάτι που έτριζαν οι σούστες του.

Όλα έμοιαζαν τα ίδια σαν το φτωχικό τους σπιτάκι που νοίκιαζαν οι γονείς της, στην Νάπολη.

Φτώχεια εκεί στην Ιταλία, φτώχεια στην αρχή και στο Σύνδενυ.

Αργότερα όλα άλλαξαν για την Μαργαρίτα. Άλλα αυτό είναι μια άλλη ιστορία.

Η Μαργαρίτα τώρα πήγε κοντά στην Ισμήνη και αγκαλιάζοντας από την μέση, της εξηγούσε με χειρονομίες ότι πρέπει να βγάλει τα ρούχα της για να κάνει μπάνιο. Η Ισμήνη έσυρε ένα λυπημένο χαμόγελο και έδειξε στην Μαργαρίτα την βαλίτσα.

Η Μαργαρίτα έσκυψε και άρχισε να λύνει τα σχοινιά της σαραβαλιασμένης βαλίτσας.

Η Ισμήνη έμεινε όρθια να την κοιτάζει.

.....
Στο μεταξύ κάτω στην τραπεζαρία τους περίμενε ο Στέλιος Ραγής. Ένιωθε μια παράξενη ζεστασιά για

σου ένα δικό μου. Να μου κρατάς τις νύχτες συντροφιά που είμαι μόνος στην ζωήν».

Ήταν τα λόγια του Πέτρου Πετρίδη μετά την κηδεία.

Βρήκε το νεαρό εκείνο αγόρι υποστήριξε και προστασία από ένα άτομο που ούτε ο ίδιος σαν παιδί των γνώριζε. Ήταν απλώς ένας φίλος του πατέρα του.

Τώρα ο ισχυρός αυτός άνδρας, νιώθει μέσα του να αναβλύζει το ίδιο αίσθημα που θα ένιωσε τότε ο Πέτρος Πετρίδης για αυτόν.

«Να μείνεις σπίτι μου αγόρι μου» Ναι τα ίδια λόγια θα έλεγε στην Ισμήνη και τον Άλκη.

«Να μείνετε και οι δύο σας σπίτι μου».

Όμως θα αρκούσε αυτό;

Για τον Άλκη ήδη αποφάσισε σε ποιον να τηλεφωνήσει για να του εξασφαλίσει μια αξιοπρεπή δουλειά.

Για την Ισμήνη όμως; Τι έπρεπε να κάνει για την Ισμήνη;

Πάνω σε αυτές τις σκέψεις είδε να εμφανίζονται μπροστά του, η Ισμήνη, ο Άλκης και δίπλα τους χαμογελαστή η Μαργαρίτα

- Ήρθαμε σινιόρ Ραγή, είπε η Μαργαρίτα, κρατώντας από το μπράτσο την Ισμήνη.

Η ματιά του Στέλιο Ραγή καρφώθηκε πάνω στην Ισμήνη.

Εδειχνε τόσο αμήχανη, σχεδόν φοβισμένη. Προχωρούσε με αργά βήματα και του χαμογελούσε δειλά.

Φορούσε το μοναδικό που είχε, γκρενά φόρεμα, αλλά πάνω στους ώμους της ήταν ριγμένο ένα μεγάλο μεταξωτό κίτρινο σάλι, που της έδινε μια παράξενη αρχοντιά.

Τα λίγο γκριζαρισμένα μαλλιά της, καλοχτενισμένα τα είχε δέσει σε κότσο. Στο φως του πολυέλαιου της τραπεζαρίας, η λευκή επιδερμίδα της, έδειχνε ότι διατηρούσε ακόμη μια νεανική φρεσκάδα.

Πλοσιάζοντας τον καναπέ όπου βρισκόταν όρθιος ο Στέλιος Ραγής, η Ισμήνη του έδειχνε το κίτρινο μεταξωτό σάλι λέγοντας:

- Μου το δάνεισε η Μαργαρίτα για την αποψινή βραδιά.

Εκείνος την πλησίασε και την φίλησε ελαφρά στο μάγουλο.

Ένιωσε στο κορμί της μια ανατριχίλα.

Πρώτη φορά δεχόταν ένα απλό φιλί από άνδρα ύστερα από είκοσι χρόνια.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)